

кателни статии срѣщу Франция. „Увеличението на ефективна на френската армия¹⁾ е едно капитално явление и това обстоятелство, въ свръзка съ вотирането на конституцията, може да се каже, е края на партизанските борби. Германия трѣбва да си отвара очитѣ“.

Такива обвинения се силѣли върху републиката; памфлетисти и кондотиери, пише Е. Доде, плащани богато отъ Бисмарка, поддържали систематически умразата противъ Франция и, въ нѣколко дена, германската преса се напълнила съ такива нападки и оскърбления противъ републиката, щото английските вѣстници започнали да се питатъ, дали Франция нѣма да направи нѣкоя глупостъ.

Отъ пресета, обвиненията противъ френската политика се прѣнесли въ дипломатическите кръгове. Германската дипломация протрѣбила по цѣлия свѣтъ, че френцитѣ се готвятъ за война. Рапортитѣ на френските посланици въ Петербургъ, Виена, Лондонъ, Мюнхенъ и другадѣ, съдържаха поразителни свѣдѣния за поведението на германските дипломати. Бисмаркъ изпратилъ едно довѣрено лице, Радовичъ, да „отвори очитѣ на Горчакова“.

Френскиятъ посланикъ въ Петербургъ, генералъ Ле Фло се намиралъ въ Парижъ прѣзъ февруарий 1857 г. Въ качеството си на депутатъ, той е трѣбвало да вземе участие при гласуването на конституцията. Ле Фло прѣдполагалъ да се завърне на поста си къмъ срѣдата на априлъ.

„Азъ можехъ да се простя съ прѣдсѣдателя на републиката и съ моя министъръ, пише Ле Фло въ своитѣ записки, напълно спокоенъ и безъ да получа отъ единия или отъ другия нови наставления, освѣнъ ония, които имахъ по-рано т. е. да държа въ Русия съвсѣмъ резервирано поведение по отношение на германската политика“. Отъ думитѣ на Ле Фло се разбира, че министъръ на външнитѣ работи, Деказъ, не му съобщавалъ нищо относително плановѣтѣ на Бисмарка или пъкъ е чакалъ отъ своя посланикъ да му даде по положителни свѣдѣния като се върне въ Петербургъ, или пъкъ, и друго едно прѣдположение, че генералътъ е станалъ жер-

¹⁾ „Национална газета“.